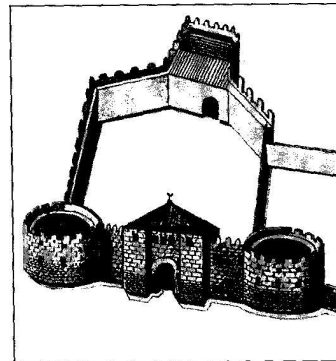

Одеса – найбільший морський порт в Україні. Місто було засноване на місці татарського поселення Качибей, яке згадується в письмових документах ще під 1415 роком. У XV столітті воно було зруйноване турками, та згодом поселення було відбудоване і отримало назву Хаджибей. В 1791 році територія, де був розташований Хаджибей, увійшла до складу Російської імперії. І вже через три роки – 1794 року тут почали будувати морську гавань.

У січні 1795 року населений пункт почали називати Одесою. Документ, який би підтверджував офіційне перейменування Хаджибей на Одесу історики так і не знайшли. Назва міста походить від давньогрецького поселення Одесос чи Одісос.

Велику роль у розвитку міста відіграло його приморське розташування. Оскільки Одеса будувалась як місто-порт, вона служила „вікном у Європу”. Розвиваючись, вбирала у себе елементи різних культур, що значно відрізняло її від інших міст Росії. Одеса є багатонаціональним містом, а її мешканці – неповторні. Вони в усі часи відрізнялися своєю діловою кмітливістю та ініціативою. З самого дитинства одесити виховуються в атмосфері гостинності, ширості та гострого гумору.

Оскільки Одеса була основним експортером українського зерна у країни Азії та Європи, то вже до 1850 року це дозволило місту стати важливим промисловим центром,

населення якого сягнуло 100-тисячної позначки.

З початком XIX століття місто переживає бурхливий розвиток. Значні зміни відбуваються у плані розбудови міста, яке здійснюється під керівництвом Франца де Волана. До цієї справи долучилися не тільки місцеві архітектори, а й майстри архітектури з Петербургу. Місто вирізнялося прямокутною мережею вулиць, виділеними головними площами та магістралями. Адміністративним центром Одеси став Приморський бульвар. Вже до кінця XIX ст Одеса набуває всіх ознак великого європейського міста, а незабаром стає одним з найкрасивіших міст Російської імперії.

Розвивається також освіта, наука і культура. Відкриваються школи, ліцеї, училища. Створюється Інститут шляхетних дівчат. У 1820 році виходить перша в Одесі газета, а через п'ять років відкрито археологічний музей. Кримська війна 1853-1856 рр дещо сповільнила розвиток міста. Другу хвилю розвитку освіти та культури спричинила відміна кріпосного права. З'являється Новоросійський університет, найбільша у Європі публічна бібліотека.

Багатим видалося культурне життя міста. З Одесою пов'язані біографії художників Івана Айвазовського, К. Констанді, В. Кандидського. В місті була створена Південноросійська живописна школа, яка стала відомою на весь світ. Літературна творчість О.Пушкіна, М.Гоголя, І.Буніна, О.Купріна та багатьох інших майстрів слова також стали невід'ємною частиною історії Одеси. В місті була створена перша в Україні

кінофабрика. Свої перші картини тут знімав Олександр Довженко – видатний майстер світового кіно. Тут працював видатний хімік Менделєєв, біолог Мечников, перший конструктор космічних кораблів Корольов.

З 20-х років ХХ століття місто перетворюється на великий курортний центр. Формуються курортно-оздоровчі зони. Утворюються Хаджибеївський і Куяльницький лимани, Аркадія та Фонтани, Люстдорф. А з 1932 року Одеса стає центром області.

Сьогодні Одеса – великий адміністративний, економічний, культурний та науковий центр незалежної України. Її краса та неповторність дають право називати місто перлиною біля моря.